

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.76

Hely

Idő

"1911"

Személy

Szerző

Cím *Seprű és kalap.*

Forrás:

Pesti napló

Bp.

(Hely)

1911 1x/8

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Seprű és kalap.

— Női utcaseprők Budapesten. —

A budapesti utca megszokottságába néhány nap múlva új szín fog keveredni. A székesfőváros, egyelőre kísérletképp, nőket akar alkalmazni utcaseprősre.

Hagyjuk a nagy jelszavakat, a feminizmusét és a szocializmusét békén. Mindenki tisztában van vele, hogy a seprűnyél már régi asszonyi fegyver, tehát ez nem a feminizmus térhódítása. Az is nyilvánvaló, hogy amikor a főváros kereseti alkalmat ad szegény nőknek, igen helyesen cselekszik, de ez még nem a nagy társadalmi orvoslás, legföllebb egy kis szociális aszpirin, félgrammos.

Az eszme sem eredeti. A fővárosnál nyíltan elismerik, hogy a müncheni példa lebegett előttük és azt utánozzák. Ez azonban még nem jelenti azt, hogy az idea rossz. Sőt. Ugy hat, mint a Kolumbusz tojása és az ember kérde, miért nem jutott ez hamarabb a budapestiek eszébe?

Más mondanivalónk nem volna, ha a budapesti emberben nem fejlődött volna ki újabban a diszitó, csinosító buzgalom. Ha az ember ma végigmegy jobb utcáinkon, feltétlenül észreveszi, hogy végre megnyílt a budapestiek szeme. A hatóság, de még inkább a magánosok, hozzáláttak a város dekorálásához. Ez ma szükséglet, divat és csak serkentésre érdemes.

Már most kérdezzük, hogy abba az új és kulturálisabb keretbe, amit a budapestiek rohamosan, ugyszólván néhány hónap alatt teremtettek meg, hogyan fog beleilleszkedni az utcaseprőnő?

Szóval megérkeztünk ahhoz a ponthoz, ami minden női kérdésben legalább egyszer fölmerül: a toalett,

vagy ha úgy tetszik, az egyenruha problémájához. És meg tetszik majd látni, hogy ez a jelentéktelen dolog milyen váratlan bonyodalmakkal járhat.

Milyen ruhát viseljen a székesfőváros női alkalmazottja, aki egész nap az utcán van és ha seprűvel is, de a várost képviseli és az utca képének kialakításához hozzájárul?

A müncheniek a maguk részére igen könnyen oldhatták meg a kérdést. Láttam ezeket a müncheni utcaseprőnőket. A bajor falusi nők városiassá szabott ruháját hordják és nagy zöld lódenkalap van a fejükön. Ez a kalap egész Tirolon, Bajorországon és az alpesi vidékeken keresztül a falusi nők rendes, mindennapi viselete.

Mit csináljanak azonban a budapestiek? Magyarországon a nép egyszerű gyermekei még nem jutottak túl a fejkendőn. Londonban a boarding housenak szakácsnéja és szobaleánya divatos tollas kalapban mentek a piacra és láttam, hogy az utcán a gyümölcsös kofa városi kalappal a fején tolja a kocsit. Nálunk ellenben nagy röhögés lenne, ha a nép egyszerű utcaseprő leányai tollas kalapban jelennének meg.

És mégis kell valamit csinálni. Elvégre ma már nem vagyunk patriarchálisak és egy modern nagy város nem alkalmazhat Panca Mária viseletű, fejkendő asszonyokat. Pardon! minden tiszteletet a becsületes nép egyszerű viseletének és megható konzervativségének. De talán Budapesthez még sem illik már, hogy a nőknek úgy nyomjanak seprűt a kezébe, ahogy a keleti vagy nyugati pályaudvaron megérkeztek.

Jól gondolja meg tehát a tanács, hogy milyen ruhában küldi ki az utcára női alkalmazottait. Ezen a ponton elronthatja azt a lépést, amit a modernség felé tett.

Természetesen nem kívánom, hogy Nemes Mihály

festőművészünkkel rajzoltassanak az utcaseprők számára olyan diszmagyart, amit a tizenhatodik században viseltek várkastélyok urnői.

Legyen a nők ruhája egyszerű, de városi, amelyet a szegényebb pesti nő **visel. És feltétlenül kalap legyen hozzá, vagy sipka, amelyet a külvárosban használnak.** Az ilyen ruházkodás nem rántja be nagy és főlöleges kiadásokba a fővárost, de viszont szépiíti és városiassá teszi a külsejét. Az emberek, akik nálunk az ilyesmihez még nincsenek hozzászokva, egy-két napig mosolyogni fognak, amíg bele nem törődnek.

Ha Budapest nem, hát melyik város szakítson a múlttal, amelyben az emberek viselete kasztrendszer szerint igazodott. Ez a kasztszellem él atavisztikusan még a szegényebb sorsú nőben, aki világért nem tenne kalapot a fejére. Mutasson a főváros jó példát, hogy ma már minden embert egyforma viselet illet meg.

Mi, akik féltékenyen és aggodalmas szeretettel kísérjük figyelemmel városunk haladását, szépülését, kivirágzását, még ebben a látszólag jelentéktelen ruhakérdésben is kényesek akarunk lenni.

Tehát nemcsak helyet a nőknek, hanem kalapot is a nőknek!